

ՀԱՏՈՐ ԺԳ.

Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսի Խմբագրութիւնն եւ զայն հովանաւորող Հաստատութիւնը գոհունակութեամբ կ'արձանագրեն ԺԳ. հատորին լոյս ընծայումը: Իր նախորդ թիւերուն մակարդակը պահպանելէն զատ՝ այս նոր համարը նոր նուաճում մը կ'արձանագրէ մօտեցումի լրջութեամբ եւ իր բազմաձայն բովանդակութեամբ, ուր կ'ուսումնասիրուին հայ ժողովուրդին Միտքն ու Բառը, Գիրն ու Խօսքը, Գեղեցիկն ու Քարը:

Այս հաստատումը, ինքնագովութիւն ըլլալէ առաջ, մտահոգութեան մը արտայայտութիւնը նկատուելու է մեր կողմէ, քանի որ Սփիւքի մէջ հետզհետէ ցանցառ կը դառնան համանման հրատարակութիւնները, կարգ մը պատճառներով, որոնցմէ գլխաւորը՝ տնտեսական ըլլալ կը թուի:

Արդարեւ՝ Բազմավէպի (Վեցեոիկ) եւ Հանդէս Ամսօրեայի (Վիեցնա) ժամադրութիւնը չյարգող հերթականութեամբ լոյս տեսնող բանասիրական պատկառելի հրատարակութիւններէն զատ՝ տակաւին գործօն կը մնան Երեւանի մէջ տքնաջանօրէն լոյս տեսնող վաստակաւոր հանդէսներ:

Նման հրատարակութիւններ մեր ազգային մտաւոր հարստութեան եւ մեր հոգեւոր կենսունակութեան բազկերակը կը նկատուին, իսկ անոնց ցանցառիլը՝ վատառողջ երեւոյթ. ահագա՛նգ մը՝ մեր մտաւոր կեանքէն ներս:

Տագնապը, կը կարծենք, լուրջ է:

Որովհետեւ եթէ հրատարակողներ չըլլան՝ գրողները պիտի պակսին: Իսկ եթէ գրող չըլլայ՝ Գրականութիւնը պիտի պակսի, Պատմութիւնը պիտի լռէ ու Միտքը պիտի օտարանայ:

Նման հրատարակութիւններ անցեալին ալ փոքրամասնութիւն կազմած են Հայ մամուլէն ներս: Սակայն անցեալին՝ մըտածող տարրերուն սակաւութիւնն էր թերեւս ասոր պատճառը, իսկ այսօր երբ բազմացած է ուսումնասէր մտաւորականներուն թիւը՝ նիւթակա՛ն ազդակները կու գան խափանելու Միտքին ճառագայթումը:

Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսը պիտի շարունակէ, իր միջոցներուն ներած չափով, օգնութեան ձեռք երկարել եւ բա՛ց հրաւեր մնալ Սփիւռքի եւ Հայաստանի ստեղծագործ ուժերուն, հրատարակելով այն խոհուն յօդուածները, որոնք կ'ուշանան լոյս տեսնելու, կամ նոյնիսկ չեն հրատարակուիր, հիւրընկալող թերթի տազնապէն:

1994 տարուան սեմին Հայկազեան Հայագիտական Հանդէսը կը նորոգէ իր լաւագո՛յնը տալու որոշումը՝ ապաստանելով իր աշխատակիցներուն արժանիքին՝ պատիւը վերադարձնելով Ազգի՛ն, եւ փառքը՝ Աստուծոյ:

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ ԿԱԶՄ

Պոկտ. Արշալոյս Հ. Թօփալեան

Պրն. Լեւոն Վարդան

Պրն. Ժիրայր Դանիէլեան

Պրն. Անդրանիկ Տազէսեան

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ԽՄԲԱԳԻՐ

Հայր Անդրանիկ Վրդ. Կռանեան

VOLUME 13

The editorial staff of the Haigazian Armenological Review and the Establishment under the patronage of which it operates hail with satisfaction the publication of this 13th volume. Besides keeping up with the standard of the previous issues, this new edition has made a new conquest in the fields of seriousness of approach and diversity of contents. In it are studied the Mind and the Word, the Letter and the Speech, the Beautiful and the Stone of the Armenian people.

Before being regarded as a self-compliment, this statement has to be considered as the expression of a worry, since such publications are becoming increasingly rare in the Diaspora, due to some reasons among which the financial one seems to be the most important.

In fact, apart from Pazmaveb (Venice) and Hantess Amsorya (Vienna), the respectable philological, but nevertheless sporadically published reviews, there are only a few such veteran publications in Erivan, that are being published in spite of innumerable hardships.

Such publications show that our pulsations in the fields of our national intellectual wealth and spiritual vivacity are healthy. On the other hand, their getting rare sounds the alarm about the unhealthy situation that prevails in our intellectual endeavours.

We think that there is a serious crisis.

This is because if there are no publishers, writers will diminish in number, and if there are no writers, Literature will diminish. History will be silenced and the Mind will be alienated from the sources of its inspiration.

Such publications composed a minority amongst us in the past as well. But in the past it was perhaps due to the rareness of intellectuals, whereas today, when the number of well equipped intellectuals has increased, financial factors come to obscure the radiation of the Mind.

The Haigazian Armenological Review will keep its invitation open and will extend a helping hand, as long as its means allow it, to Diaspora's and Armenia's creative forces by editing those thoughtful articles of theirs, that are either late to be published or are not published at all, due to the lack of host reviews.

At the threshold of 1994, the Haigazian Armenological Review, leaning on the virtues of its correspondents, renews its determination to give the best, by presenting the honour to the Nation and the glory to God.

EDITORIAL STAFF

EDITORIAL STAFF

Dr. Arshalouys H. Topalian
Mr. Levon Vartan
Mr. Jirair Tanielian
Mr. Antranik Dakessian

EDITOR IN CHIEF

Father Antranik Granian